

гледате на Бога като на вашъ неприятелъ. Всѣки неуспѣхъ приписвате на Него. Наистина, има нѣщо, което ви спъва, но то е за ваше добро. Разумнитѣ същества се противопоставятъ на вашитѣ криви разбирания и, въ желанието си да ви изправятъ, струва ви се, че тѣ ви противодействуватъ. Казвате: Не зная, какво става съ мене, но дето мръдна, все ще се намѣри нѣкой стражаръ да ме следи. Стражаритѣ ви посочватъ пжтя. Като видятъ, че все налѣво клоните, тѣ ви казватъ: Надѣсно! — Ама искамъ да бжда свободенъ. — Щомъ искашъ да бждешъ свободенъ по свой начинъ, едно отъ дветѣ те очаква: или нещастие, или участъка. Участъкътъ е за предпочитане предъ нещастieto. Ще полежишъ два-три деня затворенъ, ще си помислишъ и, като оправишъ мисълта си, ще те пуснатъ. Обаче, ако продължавашъ да вървишъ налѣво, ще паднешъ въ нѣкоя пропастъ и ще си счупишъ крака, ржката или главата. — Ама не съмъ привикналъ да ходя надѣсно. — Ще привикнешъ.

Много хора приличатъ на галени деца. Макаръ и възрастни, тѣ не искатъ да се откажатъ отъ нѣкои свои навици. Ако нѣкой откаже да ги задоволи, тѣ викатъ, роптаятъ, плачатъ. Ние пкъкъ казваме, че на известни привички има и отвички. Както сж привикнали, така ще се отвикнатъ.

Единъ богатъ български чорбаджия ималъ само една дъщеря, която много обичалъ. Той оставилъ на нейно разположение четири слу-